

Objawienia w Fatimie

W ziemskiej pielgrzymce Kościoła ważną rolę odgrywają objawienia prywatne, poprzez które Pan Bóg podkreśla szczególnie ważne w danym czasie prawdy wiary, a przez nadprzyrodzone znaki przypomina o swojej obecności w świecie. Wśród tego typu wydarzeń warto zwrócić uwagę na objawienia w Fatimie, których treść od ponad stu lat przyciąga uwagę tysięcy wiernych na całym świecie.

Objawień w Fatimie doświadczyło troje dzieci, Łucja dos Santos oraz Franciszek i Hiacynta Marto, którzy mieli wówczas odpowiednio 10, 9 i 7 lat. Franciszek i Hiacynta, którzy zmarli 2 i 3 lata po objawieniach, zostali kanonizowani w 2017 r., natomiast w przypadku Łucji, która zmarła w 2005 r., wciąż czekamy na decyzję Watykanu.

Dzieci mieszkały w portugalskiej wiosce Aljustrel, położonej na terenie parafii Fatima. Pierwszego objawienia doznały wiosną lub latem 1916 roku w grocie na wzgórzu Cabeco. Gdy dzieci się bawiły, nagle silny wiatr zatrząsł drzewami, nad którymi ukazało się światło w kształcie pięknego młodzieńca, jaśniejszego niż kryształ w promieniach słońca. Młodzieniec przedstawił się jako Anioł Pokoju i wezwał dzieci do modlitwy. Siostra Łucja opisała to przeżycie w następujących słowach: „Atmosfera nadprzyrodzonej, jaka nas ogarnęła, była tak silna, że przez dłuższy czas prawie nie zdawaliśmy sobie sprawy z naszego własnego istnienia, pozostając w tej samej pozycji, w której nas Anioł zostawił, i powtarzając ciągle tę samą modlitwę. Obecność Boga była tak silna i tak dogłębna, że nie ośmieliliśmy się nawet odezwać do siebie”.

Drugie i trzecie objawienie anioła miało miejsce w lecie i w początkach jesieni 1916 roku. Wówczas przedstawił się jako Anioł Stróż Portugalii i wezwał dzieci do modlitwy oraz ponoszenia ofiar dla zadośćuczynienia za obrażające Boga grzechy ludzi. Za trzecim razem anioł udzielił dzieciom Ciała i Krwi Chrystusa.

Matka Boża objawiła się dzieciom 13 maja 1917 r. Objawienia miały miejsce w Cova da Iria około 2,5 km od Fatimy. Maryja ukazała się około południa nad krzewem będącym karłowatą odmianą dębu. Franciszek mógł tylko widzieć Matkę Bożą, Hiacynta widziała Ją i słyszała, Łucja zaś widziała, słyszała i rozmawiała z Maryją. Siostra Łucja opisała Matkę Bożą w taki sposób: „Pani ubrana na biało, bardziej błyszcząca niż słońce, promieniąca światłem czystszy i intensywniejszym od kryształowego pucharu z wodą, prześwieconego promieniami słonecznymi”. Maryja była poważna, z dłońmi złożonymi i skierowanymi ku górze, z różańcem w prawej dłoni. Maryja poprosiła dzieci, aby przychodzili w to miejsce w kolejne trzynaste dni miesiąca. Wezwała też dzieci do modlitwy różańcowej w intencji pokoju i do ofiarowania cierpień za grzechy ludzi w intencji zadośćuczynienia i wyproszenia ich nawrócenia.

Podczas drugiego objawienia 13 czerwca 1917 r. Matka Boża zapowiedziała rychłą śmierć Franciszka i Hiacynty oraz wyznaczenie Łucji do misji szerzenia miłości Jezusa i nabożeństwa do Niepokalanego Serca Maryi.

Podczas trzeciego objawienia 13 lipca 1917 r. Maryja znów wezwała do odmawiania różańca w intencji pokoju na świecie i zapowiedziała, że w październiku uczyni cud, który umocni wiarę wielu ludzi. Następnie Matka Boża ukazała dzieciom wizję piekła podobnego do morza ognia, w którym demony i dusze ponoszą straszliwą karę za grzechy. „Wszystko to pośród jęków i wycia z bólu i rozpacz, które przerażały i wywoływały dreszcz grozy. Demony wyróżniały się przerażającymi i ohydnyymi kształtami zwierząt, strasznymi, nieznanymi, lecz przezroczytymi jak czarne rozżarzone węgle”. Wizja ta uznawana jest za pierwszą część tajemnicy fatimskiej. Druga część tajemnicy to zapowiedź kary za grzechy ludzkości jaką za czasów Piusa XI będzie II wojna światowa. Wojnie można będzie zapobiec, jeśli dokona się poświęcenie Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi, a wierni będą przystępować do Komunii św. w pierwsze soboty miesiąca. W przeciwnym razie Rosja „rozpowszechni swe błędy po świecie, wywołując wojny i prześladowania Kościoła świętego. Dobrzy będą umęczeni, Ojciec Święty będzie musiał wiele wycierpieć, różne narody będą unicestwione. Na koniec moje Niepokalane Serce zatriumfuje. Ojciec Święty poświęci mi Rosję, która się nawróci i będzie dany światu na pewien czas pokój”. Trzecia część tajemnicy składała się z trzech scen. W pierwszej pojawił się anioł z ognistym mieczem w ręku wzywający ludzi do pokuty. W drugiej scenie ukazane zostało męczeństwo Kościoła, świeckich, zakonników, kapłanów, biskupów i biskupa w bieli. W trzeciej scenie dwaj aniołowie trzymający kryształową konewkę z krwią męczenników skrapiali nią dusze zbliżające się do Boga. Po tym wszystkim Maryja wezwała dzieci, by po każdej tajemnicy różańca odmawiały modlitwę: „O mój Jezu, przebacz nam, zachowaj nas od ognia piekielnego i zaprowadź wszystkie dusze do nieba, zwłaszcza te, które najbardziej tego potrzebują”.

W sierpniu i wrześniu Matka Boża wciąż ponawiała wezwanie do odmawiania różańca w intencji pokoju na świecie. Natomiast za szóstym razem, 13 października 1917 r., Matka Boża ukazała dzieciom symboliczne wizje trzech części Różańca, radosnej, bolesnej i chwalebnej, po czym nastąpił zapowiedziany wcześniej cud, który widziało około 60 tysięcy świadków. Wydarzenie to nazywane jest Cudem Słońca, ponieważ zebrani widzieli słońce wirujące po niebie niczym spadająca kula ognia. Gdy po kilku minutach wszystko się uspokoiło, przerażeni ludzie zauważyli, że ich przemoczone od deszczu ubrania są zupełnie suche.

Objawienia w Fatimie przypominają wszystkim wiernym wynikające z Pisma Świętego i Tradycji wciąż aktualne wezwanie do modlitwy i pokuty – szczególnie w intencji pokoju na świecie. Odpowiedzmy więc na prośbę Matki Bożej i z różańcem w dłoni ofiarujmy codzienne wyrzeczenia jako przebłaganie za nasze grzeszy.

Piotr Pikuła

Polecenia:

1. Określ czas i miejsce objawień oraz wskaż związane z nimi osoby.
2. Opisz objawienia Anioła Pokoju i Cud Słońca.
3. Przedstaw treść tajemnic fatimskich.
4. Na przykładzie objawień fatimskich przedstaw znaczenie objawień prywatnych w życiu Kościoła.

Syracydes.pl